

af hver Rigsdaler, er Noget, jeg overordentlig godt under Mandflabet, og det glæder mig, at Folkethinget gaar saa vidt, at det bevilger Regjeringen en Sum, som den ikke har forlangt. Regjeringen har ikke forlangt, at der skulde ansættes en særlig Bestillingsmand med et Honorar og en Kontorholds-godtgjørelse af indtil 1,600 Rd. aarlig; men paa Søfolkene Begne glæder det mig, at Thinget er gaaet eller dog sandsynligtvis vil gaa ind derpaa, saaledes som Sagen nu foreligger; der vil selvfølgelig ikke kunne spares Noget paa Beløbet. Jeg kommer altsaa til det Resultat, at Arbejdet ikke bliver mindre. Jeg erkjender, at det kan være ret godt, at Søfolkene i deres Afregningsbøger have deres skriftlige Kontrakt, at hver Mand har denne Kontrakt i sinomme, istedetfor at Kontrakterne tidligere være samlede; dette er et Gode; men jeg tror ikke, at Arbejdet vil blive ringere, og den Umstændighed, at man nu i Kjøbenhavn vil have begge Personer paa eet Kontor, staar for mig mere som en Ide, som Noget, man har set sig nær paa, men som ikke vil medføre nogen Økonomi, men snarere Bryderi. Jeg maa altsaa gjentage, hvad jeg har tilladt mig at udtale i Erklæringen, at for mig staar Sagen ikke klar, er den ikke moden, og jeg kan ikke paa Sagens nuværende Standpunkt give Lovforslaget min Stemme. Derimod er det gjerne muligt, at jeg, naar Sagen atter maatte komme til Forhandling med Sagkyndige og derpaa atter blev indbragt til næste Aar, kunde gaa ind paa Loven i en Form, der nogenlunde er den samme som den, Lovforslaget nu har. Nu har den høitærede Indenrigsminister grebet til det sidste Anker, da de Holdpunkter, som han tidligere havde for Vaterskontinstituttionen, tildels ere bristede. Der var Sø- og Handelsretten, der var Grosserer-societetets Komite, der var Skippersforeningen og der var Sømandsforeningen; de havde Alle holdt paa Vaterskonten. Nu bemærkede den ærede Minister, at Sømandsforeningen ikke længere holdt paa Vaterskonten. Dette er Noget, jeg ikke kan Andet end behre Sømandsforeningen, thi det er virkelig høit uheldigt, at, naar Ministeren skal have en Beledning fra en saadan Forening, denne da den

ene Dag siger, at det er godt, og den anden Dag, at det ikke er godt at have Vaterskont. Naar forøvrigt den høitærede Indenrigsminister har talt om, at Lovforslaget i det andet Thing var gaaet igjennem i den Form, hvori det nu foreligger her, skal jeg dog endnu bemærke, at de tarvelige Efterretninger, jeg har om Forhandlingerne igaar i det andet Thing, gaa ud paa, at den ærede Ordfører i Landstinget og det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Melchior), som er Medlem af Udvalget i Landstinget, og som, efter hvad jeg maa antage, navnlig ere de Mænd, der kjende disse Forhold, have stemt imod Vedtagelsen af Lovforslaget i den Form, som det nu har faaet, og blandt de Mænd, der her i Thinget ville stemme imod Lovforslaget, vil der efter min Overbevisning ogsaa være nogle, der dog maa siges at kjende til denne Sag. Jeg henholder mig altsaa til, at Sagen ikke staar klar for mig, og at der siden igaar ikke har været Lethed til at gjenhemgaa den med den Grundighed, som er nødvendig for nu at kunne stemme for Lovforslaget.

J. Nec: Medens jeg er enig i det Uheldige i, hvad der med megen Styrke er blevet udtalt, at vi ved Forhandlingen af denne Sag ikke kjende de Forhandlinger, der igaar bleve førte i det andet Thing om den samme Sag, tror jeg dog ikke, at vi derfor skulle lade os afholde fra at stemme for Lovforslaget, thi jeg tror, at der ved denne Lov indtræder for Skibsfarten en Lettelse, medens jeg paa den anden Side gjerne skal indrømme, at det forekommer mig, at man fra begge Sider tillægger Sagen en for stor Betydning; men at der, som sagt, i Virkeligheden indvindes for de Søfærende ved denne lille Lov en Lettelse, er Noget, jeg ikke tror, der kan benegtes. Der er sagt, at alle de Sagkyndige her have erklæret sig imod dette Lovforslag, saaledes som det foreligger nu, men jeg maa dog bemærke, at denne Sag jo ikke saaledes udelukkende kan siges at være en Kjøbenhavns Sag (Ordføreren: Nei, tværtimod!), thi den angaar jo alle Søfærende, der komme hertil, altsaa mange, der ikke have hjemme her; men dertil kommer tillige, at vedkommende Myndigheder